NA Debatt 701 92 Örebro.
Fax: 019-10 52 90.
E-post: debatt@na.se

Skolan saknar pengar

Dålig kvalitet beror inte på lärare och fel sorts pedagogik

"Skolans ledarskap och lärarnas kompetens är avgörande för elevernas resultat. För att kunna utveckla svensk skola krävs ledare som kan stödja och utmana skolor och lärare att ständigt utvärdera sina metoder"

Så här står det hos SKL (Sveriges kommuner och landsting).

Jo detta verkar ju politisk lagom intetsägande och för vissa kan detta framstå som både insiktsfullt, kunnigt och klokt, kanske rentav korrekt.

Kvarstår gör det faktum att de allra flesta skolor i Sverige sedan flera år tillbaka har tvingats spara pengar trots ökade allmänna kostnadsökningar Ansvariga har valt att öka elevantalet i klasser och grupper, härmed minskas lärartätheten.

Kommuner har prioriterat köpcentra, idrottsanläggningar, parkeringsplatser och nya rondeller istället för långsiktiga satsningar på skolan. Hur klokt är detta?

Att detta slår hårt mot eleverna behöver man inte vara skollärare för att räkna ut.

Ansvariga vill framtvinga en bild av att det föreligger behov av förändrade kompetenser hos både lärare och rektorer.

Vilka akademiskt utbildade personer kan väl vilja välja ett dåligt betalt arbete med en stressig och socialt krävande arbetsmiljö där man successivt föreläggs allt fler arbetsuppgifter med mer och mer bunden tid endast för administrativa uppgifter. Mer tid går åt till konferenser, möten och lektionsplanering, samt kontakter med föräldrar. Göra och rätta skrivningar, sköta frånvaroregistrering och annan redovisning tar mer och mer tid och läraren får allt flera elever.

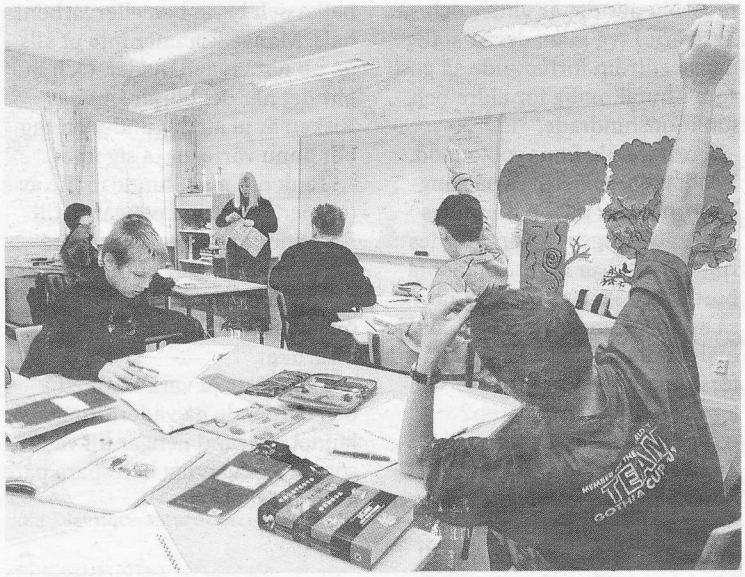

Mer pengar är viktigare för skolan än nya pedagogik och nya, bättre lärare, skriver Kjell Wrigman, Sydnärkes utbildningsförbund.

ARKIVBILD: ERIK G SVENSSON/SCANPIX

Den tid som lararbetet kräver i form av förberedelser, egna studier och samt lektions- och läxförberedelser upptar för många en stor del av den tid som andra arbetstagare kallar fritid. Precis som en företagare så är man aldrig helt ledig, tankar och ansvar upphör inte när man åker hem. Arbetet är en pågående process som inte lämnar någon lärare oberörd.

Alltmer förfinade och tendentiösa resonemang hörs trots att det mest centrala i lärandet alltid har varit kontakten mellan lärare och elev, förutom den enskilda elevens ambition och vilja förstås.

Framförallt så handlar allt om vilken tid som läraren kan ägna åt varje elev. Dagens skola visar tydliga tecken på en allt större spridning av olika teoretiska förkunskaper, samma gäller språkliga förutsättningar.

Ökad gruppstorlek och fler elever per lärare försämrar nu snabbt förutsättningarna för en framgångsrik och meningsfull undervisning.

Den sociala oron i klassen ökar självfallet med för många elever. Inte blir studiesituationen bättre av att allt flera studiesvaga elever flyttas upp i högre årskurs trots att förkunskaper saknas.

Att våra olika skolor dessutom tvingas till uppflyttning av elever till högre årskurs oavsett förkunskaper i de olika ämnena kan ju rimligen inte förbättra lararbetet eller skolan.

Läraren utpekas allt oftare som ansvarig för att en elev inte blir godkänd trots att fel och orsak står att söka i politiskt ledarskap, organisation och gruppstorlek.

Hur kan någon tro att en elev som inte klarat ett eller flera ämnen i föregående lägre årskurs ska ha möjligheter och motivation att klara högre krav och annat innehåll i en högre årskurs?

Är krav, normer och omdömen inte längre accepterade i den svenska skolan?

Vi har ju alla sett hur Sverige under loppet av några år har förändrats beträffande kostnadsutveckling, arbetsmarknad, företagsutveckling, facklig anslutning, äldreomsorg och vårdköer, för att inte nämna kulturell mångfald.

En människas uppväxt och uppfostran kommer att avspeglas i den vuxnes liv och i vår gemensamma framtid.

Den offentliga verksamheten har stora ekonomiska problem och detta har påverkat skolan. Men att förklara uppenbara missförhållanden med att det behövs annan pedagogik, andra och bättre lärare samt bättre ledare är ju egentligen ingenting annat än ett offentligt bedrägeri och ett svek, oavsett vilka rötter man har.

KJELL WRIGMAN
Projektledare
Sydnärkes utbildningsförbund

Skolan saknar pengar

Dålig kvalitet beror inte på lärare och fel sorts pedagogik

"Skolans ledarskap och lärarnas kompetens är avgörande för elevernas resultat. För att kunna utveckla svensk skola krävs ledare som kan stödja och utmana skolor och lärare att ständigt utvärdera sina metoder"

Så här står det hos SKL (Sveriges kommuner och landsting).

Jo detta verkar ju politisk lagom intetsägande och för vissa kan detta framstå som både insiktsfullt, kunnigt och klokt, kanske rentav korrekt.

Kvarstår gör det faktum att de allra flesta skolor i Sverige sedan flera år tillbaka har tvingats spara pengar trots ökade allmänna kostnadsökningar Ansvariga har valt att öka elevantalet i klasser och grupper, härmed minskas lärartätheten.

Kommuner har prioriterat köpcentra, idrottsanläggningar, parkeringsplatser och nya rondeller istället för långsiktiga satsningar på skolan. Hur klokt är detta?

Att detta slår hårt mot eleverna behöver man inte vara skollärare för att räkna ut.

Ansvariga vill framtvinga en bild av att det föreligger behov av förändrade kompetenser hos både lärare och rektorer.

Vilka akademiskt utbildade personer kan väl vilja välja ett dåligt betalt arbete med en stressig och socialt krävande arbetsmiljö där man successivt föreläggs allt fler arbetsuppgifter med mer och mer bunden tid endast för administrativa uppgifter. Mer tid går åt till konferenser, möten och lektionsplanering, samt kontakter med föräldrar. Göra och rätta skrivningar, sköta frånvaroregistrering och annan redovisning tar mer och mer tid och läraren får allt flera elever.

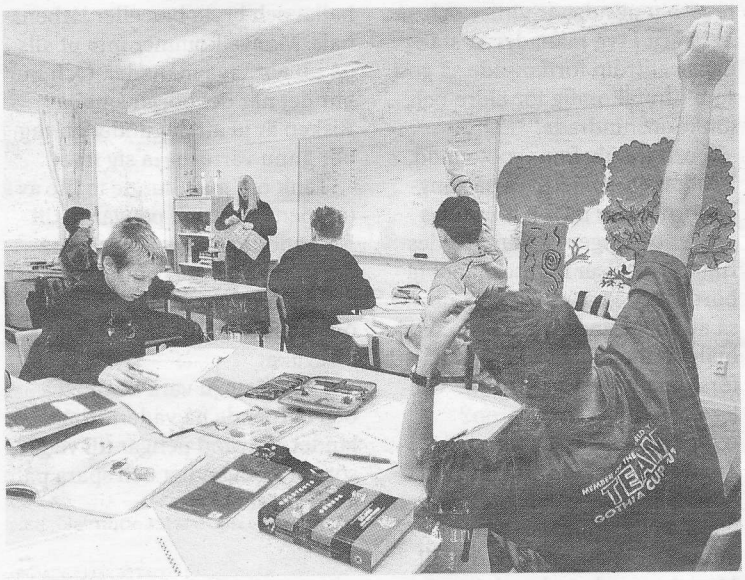

Mer pengar är viktigare för skolan än nya pedagogik och nya, bättre lärare, skriver Kjell Wrigman, Sydnärkes utbildningsförbund.

ARKIVBILD: ERIK G SVENSSON/SCANPIX

Den tid som lärararbetet kräver i form av förberedelser, egna studier och samt lektions- och läxförberedelser upptar för många en stor del av den tid som andra arbetstagare kallar fritid. Precis som en företagare så är man aldrig helt ledig, tankar och ansvar upphör inte när man åker hem. Arbetet är en pågående process som inte lämnar någon lärare oberörd.

Alltmer förfinade och tendentiösa resonemang hörs trots att det mest centrala i lärandet alltid har varit kontakten mellan lärare och elev, förutom den enskilda elevens ambition och vilja förstås.

Framförallt så handlar allt om vilken tid som läraren kan ägna åt varje elev. Dagens skola visar tydliga tecken på en allt större spridning av olika teoretiska förkunskaper, samma gäller språkliga förutsättningar.

Ökad gruppstorlek och fler elever per lärare försämrar nu snabbt förutsättningarna för en framgångsrik och meningsfull undervisning.

Den sociala oron i klassen ökar självfallet med för många elever. Inte blir studiesituationen bättre av att allt flera studiesvaga elever flyttas upp i högre årskurs trots att förkunskaper saknas.

Att våra olika skolor dessutom tvingas till uppflyttning av elever till högre årskurs oavsett förkunskaper i de olika ämnena kan ju rimligen inte förbättra lärararbetet eller skolan.

Läraren utpekas allt oftare som ansvarig för att en elev inte blir godkänd trots att fel och orsak står att söka i politiskt ledarskap, organisation och gruppstorlek.

Hur kan någon tro att en elev som inte klarat ett eller flera ämnen i föregående lägre årskurs ska ha möjligheter och motivation att klara högre krav och annat innehåll i en högre årskurs?

Är krav, normer och omdömen inte längre accepterade i den svenska skolan?

Vi har ju alla sett hur Sverige under loppet av några år har förändrats beträffande kostnadsutveckling, arbetsmarknad, företagsutveckling, facklig anslutning, äldreomsorg och vårdköer, för att inte nämna kulturell mångfald.

En människas uppväxt och uppfostran kommer att avspeglas i den vuxnes liv och i vår gemensamma framtid.

Den offentliga verksamheten har stora ekonomiska problem och detta har påverkat skolan. Men att förklara uppenbara missförhållanden med att det behövs annan pedagogik, andra och bättre lärare samt bättre ledare är ju egentligen ingenting annat än ett offentligt bedrägeri och ett svek, oavsett vilka rötter man har.

KJELL WRIGMAN
Projektledare
Sydnärkes utbildningsförbund